

Р Е Ш Е Н И Е

№ 132

град ***, 18 април 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - ***, касационен състав, в открито съдебно заседание на десети април през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - ***, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №113 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление гр. ***, кв. ***, ул. *** ***, управител И.Е.Б. срещу решение №145 от 18.02.2013 г. на Районен съд - ***, постановено по НАХД №2030 по описа на съда за 2012 г. С атакувания съдебен акт е изменено наказателно постановление (НП) №23-2305523 от 08.10.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. *** в качество работодател, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като определеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно като постановено в противоречие с материалния и процесуален закон, както и че „е явно несправедливо“. Жалбоподателят, при смесване на възражения относно съставомерността на процесното деяние с такива за маловажност на нарушението, излага доводи в посока на наличие на отстраняване на нарушението веднага след н***вото установяване, както и за липса на настъпили от деянието вредоносни последици, като пледира наличие на предпоставки за приложението на чл. 415в от КТ и преквалификация на деянието като маловажно. Пред съда жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище.

Ответникът по жалбата - Дирекция „ИТ“ СО не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – *** дава заключение за неоснователност на касационната жалба предвид законосъобразност на атакувания съдебен акт. Предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства във връзка със сочените от жалбоподателя основания за обжалване.

Административен съд – ***, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и във връзка с доводите на жалбоподателя Административен съд – *** намира следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият първоинстанционен състав въз основа на доказателствата представени и събрани пред н*** е приел за безспорно от фактическа страна, че на 20.07.2012 г. в 12:12 h „***“ ЕООД, стопанисващ обект – кафе аперитив „***“ в гр. ***, като работодател е допуснал до работа ***, с която сключил трудов договор на 20.07.2012 г., преди да ѝ връчи заверено копие от уведомлението до ТД на НАП, за така сключения трудов договор. Нарушението е установено в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство, осъществена от инспектори при Д „ИТ“ СО на 20.07.2012 г. на място в обекта и на 23.07.2013 г. в сградата на Д „ИТ“ СО. Съставен е акт за нарушението, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – ***, извършил служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го е установил, че същите са издадени при спазване разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и без допуснати други съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на лицето, сочено за нарушител.

Приел да разгледа съществото на спора решаващият състав на Районен съд – *** след проведено съдебно следствие и съвкупна преценка на доказателствата, представени и събрани във връзка с делото е приел за безспорно установени както факта на извършване на процесното нарушение, така и факта на н***вото авторство, с което безспорно е осъществен състав на нарушение

на чл. 63, ал. 2 от КТ. След извършената проверка относно вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание районният съдия е приел същото за съответно по вид, но несправедливо по размер предвид обстоятелствата по казуса и съответно несъобразено в пълна степен на правилата по чл. 27 от ЗАНН и целите, заложи в чл. 12 на ЗАНН, поради което е изменил НП в частта му относно размера на наказанието.

Административен съд – *** споделя като цяло изводите на първата съдебна инстанция. За да е съставомерно деянието по чл. 63, ал. 2 от КТ е необходимо факт да са следните обстоятелства: 1. да е налице сключен между работник и работодател трудов договор и 2. работникът да е допуснат до работа преди да му е връчено заверено копие от уведомлението до ТД на НАП. Безспорни в процесния случай и кореспондиращи с доказателствата по делото са съставомерните елементи на изпълнителното деяние.

Касационната инстанция не приема доводите в жалбата във връзка с отстраняване веднага на нарушението и липсата на вредни последици от извършването му. Базирайки се на мотивите на районния съд във връзка с липсата на предпоставки за приложението на чл. 415в от КТ, жалбоподателят пледира за маловажно нарушение на КТ. На обсъждане по настоящото дело не подлежи отстраняването веднага след установяването му на нарушението по чл. 63, ал. 2 от КТ и липсата на вредоносни последици от същото. Законодателят изрично е изключил от приложното поле на чл. 415в от КТ нарушението по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Настоящият състав не приема и доводите на жалбоподателя във връзка с несправедливост на решението на районния съд, което настоящия състав приема за наведено касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 348, ал. 5 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН, отнасящо се до явна несправедливост на наложеното административно наказание. Специалният ред на КТ и санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 3 от КТ предвиждат административно наказание в определени граници, със заложен максимум и минимум за нарушение на изрично изброени разпоредби на КТ, измежду които и на чл. 63, ал. 2 от КТ. Районният съд правилно и съобразено с правилата за определяне на административните наказания, заложи в чл. 27 от ЗАНН е направил преценка относно размера на наказанието. Съответно на предвиденото в относимата специална санкционна норма на чл. 414, ал. 3 на КТ с решението е изменено процесното НП в частта относно размера на наказанието, като същото е намалено в размер на минимума, предвиден за съответното нарушение при съобразяване с обстоятелствата по случая.

Водим от гореизложеното съдът на основание извършената касационна проверка, както служебна по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, така и във връзка с доводите на наказания работодател намира касационната жалба за неоснователна. Решението на първата съдебна инстанция като валидно, допустимо, правилно и

съобразено с материалния и процесуален закон ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – ***

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №145 от 18.02.2013 г. на Районен съд – ***, постановено по НАХД №2030 по описа на съда за 2012 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2305523 от 08.10.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление гр. ***, кв. ***, ул. *** ***, управител И.Е.Б., в качество работодател, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като определеното на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.